

[Aase Olesen]

Det synes jeg er særdeles rosværdige elementer i redegørelsen, som jeg gerne vil fremhæve her, men samtidig må jeg så sige, at vi mener, der er ret store mangler i den.

For det første mangler jeg, ligesom den tidligere ordfører sagde, en beskrivelse af udviklingen i skader inden for så store områder som trafikulykker, kriminalitet og sygdom. Jeg synes godt, at ministeren kunne have ofret et par tal på os, og så skal man jo huske, at de tal, vi får via statistikkerne, langtfra altid giver hele sandheden. Som bekendt kan man kun dø af én årsag her i landet, og mange gange er alkohol en sædeles medvirkende årsag, tror jeg, til sygdom og død.

Men den største mangel i redegørelsen er dog, vil jeg ikke undlade at sige, den katastrofale fortællelse, der er om sammenhængen mellem prisudviklingen på alkohol, forbrugets størrelse og skadernes antal, og dermed mener jeg, at man udmærket, også fra internationale undersøgelser, ved, at der er en sammenhæng mellem forbruget af alkohol og prisen på alkohol målt i landets gennemsnitlige timeløn, og desværre også, at der er en klar sammenhæng mellem totalforbruget i en befolkning og antallet af opståede skader, bredt taget. Jeg synes, det ville have været udmærket, hvis vi havde fået det slået fast i redegørelsen.

Derudover mangler jeg et meget vigtigt problem behandlet, synes jeg, nemlig det nye, kan man sige, som måske er karakteristisk i forhold til de tidligere situationer, hvor vi har diskuteret det her, at vi ved nu, at næsten alt misbrug er blandet misbrug, blandet enten alkohol-medicin eller narkotika-alkohol og medicin.

Derudover indeholder redegørelsen en række ting og elementer, som jeg vil sige at vi ikke er overvældende imponerede af, og som vi måske i visse tilfælde er direkte utilfredse med.

For det første synes jeg nok, at ministeren i stort omfang har overtaget holdningen fra den tidligere socialdemokratiske indenrigsminister, hr. Egon Jensen, omkring oplysning og forebyggelse. I virkeligheden ved vi meget, meget lidt om, hvorvidt vi kan forebygge alkoholmisbrug. Vi har i hvert fald ikke gjort os store anstrengelser med at undersøge virkningerne af det, vi har foretaget os. Derudover er der jo også den berømte sætning om,

at hvis man forbedrer de sociale forhold med hensyn til boliger, sundhed og alt muligt forskelligt, skulle alkoholmisbruget dale. Vi ved, at det forholder sig stik modsat. Vi ved, at jo højere den sociale standard er, jo mere stiger også forbruget af alkohol, og med den sammenhæng, der er med skader, ved vi også, at skadernes antal stiger. Jeg synes, det er dårligt, at man helt fortier det. At der så selvfølgelig også er sociale årsager til alkoholmisbrug, er noget helt andet, det skal jeg på ingen måde benægte, og jeg vil da her specielt nævne den store arbejdsløshed, hvor ikke mindst de unge, som hverken får uddannelse eller arbejde, naturligvis er særlig truet.

Når så ministeren giver en række begrundelser for, at vi vil fastholde den hidtidige liberale og restriktionsfri alkoholpolitik, må jeg sige, at så er jeg ikke meget med på de begrundelser.

Jeg kan ikke rigtig se, at der er noget belæg for at sige, som der siges. Jeg ved i det hele taget ikke, hvad det er for nogle mennesker, som ikke har behov for straf, og jeg kan slet ikke forstå, at man bruger det udtryk i begrundelserne på sp. 1383. Man ved i virkeligheden ikke meget om, hvorvidt der er sammenhæng mellem en restriktiv politik og antallet af skader eller mangelen på samme, og når man samtidig siger, at det er også lidt å la den tidligere omtalte minister, at man skal være varsom med at fokusere på tilgængeligheden til stoffet alkohol, så er jeg simpelt hen uenig, bl.a. på grund af det, jeg lige netop har sagt om priserne på alkohol.

Naturligvis betyder det da noget, at vi lever i et samfund, hvor man har en drikkekultur, hvor vi stort set bruger alkohol ved ethvert møde, enhver social sammenhæng. Det er da klart, at er der folk, der er disponeret for at falde igennem eller blive misbrugere eller storbrugere, så bliver de det i sådan et samfund i langt højere grad, end hvis man har en mere restriktiv drikkekultur.

Vi tror ikke meget på, at der er stagnation i forbruget, sådan som der gøres rede for nederst på sp. 1383 i redegørelsen. Jeg mener, at ministeren fuldstændig ser bort fra den kolossale stigning, der er i grænsehandelen; det bør i hvert fald lægges til, og vi ved, at den er steget voldsomt i de senere år.

Endelig mener jeg, at ministeren har et rigtig dårligt bud på målsætningen for en alkoholpolitik. Der siges i sp. 1384, at det er